

РЕШЕНИЕ

№ 4422

гр. София, 14.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7877** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 -178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр.чл.14, ал.4, т.2 от Закон за камарите на инженерите и архитектите в инвестиционното проектиране (ЗКАИИП).

Образувано е по жалба на С. Н. Д. от [населено място] срещу Решение по т.4 от Протокол №70/25.06.2010г. на Управителния съвет /УС/ на К. на инженерите в инвестиционното проектиране /КИИП/, с което „всички инженери, които са вписани до 04.12.2009 г. в регистрите на КИИП за ПП и притежават удостоверения за „Пожарна безопасност”, се отписват от регистрите считано от 01.07.2010г. на основание чл.14, ал.4, т.2 от ЗКАИИП /изготвяли са и подписвали документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти/ и на чл.1, ал.1 от Наредба №2 за проектантската правоспособност на инженерите /при вписването им в регистрите не е било спазено условието специалността, придобита във висшето училище да е акредитирана в областта „Технически науки”, В ЧАСТТА по отношение на него, като лице, вписано в регистъра до 04.12.2009г. Релевираните основания са за противоречие с материалния закон и нарушения на административнопроизводствените правила, подробно аргументирани в жалбата. Искането на жалбоподателя е АС-София град да постанови решение, с което да обяви за нищожно, евентуално-да отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. С., който моли за постановяване на решение, с което да бъде обявена нищожността на оспорения акт, както и за присъждане на направените по делото разноски, по съображения подробно

изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът се представлява от адв. П., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна, както и за присъждането на направените по делото разноски по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

По делото между страните е безспорно от фактическа страна, а и това се установява от представената по делото диплома за завършено висше образование (л.16), че жалбоподателят е завършил през 1974 г. Висша специална школа „Г. Д.” - МВР, специалност „Противопожарна техника и безопасност”. През 1991г., на основание ЗМВР, Висш институт „Г.Д.”-МВР е преобразуван във Висш институт за подготовка на офицери и научноизследователска дейност /ВИПОНД/. През 2001г. ВИПОНД получава институционална акредитация за срок от 5 години. С Решение на народното събрание от 14.06.2002г. ВИПОНД е преобразуван в университет с наименование Академия на МВР. Страните не спорят и за това, че по предложение на Регионалната колегия на КИИП-В. от 13.02.2008г. на жалбоподателя е била призната проектантска правоспособност /ПП/ с решение на УС на КИИП.

На 25.06.2010г. е проведено заседание на УС на КИИП, стенограмата от което е представена по делото. По т.4 от дневния ред е проведено обсъждане относно новата част „Противопожарна безопасност” от инвестиционните проекти, предвидена с изменението на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и Наредба №Из-1971/23.10.2009г. за строително-технологични правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, в резултат на което са взети общо шест решения, сред тях- и обжалваното по т.4. Мотивите за приемането му са, че правилата за осигуряване на пожарна безопасност са добре познати на проектантите по останалите части от инвестиционните проекти, поради което не се налагало те да бъдат изготвяни непременно от инженер по пожарната и аварийна безопасност. Първоначално е предложено от регистъра да бъдат отписани проектантите, завършили А. на МВР по тази специалност и вписани преди 04.12.2009 г. След уточнението, че от общо около 40 вписани проектанта, 30 са завършили А. на МВР, а останалите имат и друга гражданска специалност, по която могат да продължат да извършват проектантска дейност, е взето решение да се отпишат от регистъра, считано от 01.07.2010г., всички, вписани преди 04.12.2009г., от която дата е изменението на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. След това е било проведено обсъждане на какви фактически и правни основания да бъдат отписани тези проектанти. Взето е решение да се посочи липсата на акредитация на висшето училище в областта на техническите науки, както и това, че са изготвяли и подписвали документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти. Адресатите на обжалваното решение не са посочени в него. Списък с техните имена е оформен като линк към решението, поместено на електронната страница на КИИП, както и в представения по делото проект за обсъждане на УС (л.34-39).

По делото не са представени доказателства жалбоподателят да е изготвял и подписвал документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти.

За процесното решение, жалбоподателят е бил уведомен с писмо № КИПП-114/06.07.2010 г., получено на 12.07.2010 г. Жалбоподателят е оспорил процесното решение по административен ред пред Контролния съвет /КС/ на КИИП, като жалбата е била подадена на 23.07.2010г., като няма данни КС да се е произнесъл в законоустановеният срок. Жалбата по която е образувано настоящото производство е подадена на 18.10.2010 г. Във връзка със спазване на законоустановения срок за обжалване на процесното решение, се е произсъл ВАС с Определение № 8760/20.06.2011 г. по адм.д. № 2579/2011 г., V отд.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на оспорване и от лице, легитимирано да го оспори.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Атакуваният с жалбата административен акт е издаден от компетентен орган - Управителният съвет на КИИП, оправомощен да извършва отписване от регистъра на КИИП, съгласно чл. 14 ЗКАИИП.

По отношение на изискуемата от закона форма, съдът приема, че оспореното решение съдържа задължителните реквизити посочени в чл. 59 от АПК. Непълните фактически и правни основания за издаването му се допълват от изложените в пълния стенографски запис от заседанието мотиви. При провеждане на заседанието на УС на КИИП и формиране на волята му като колективен орган не са били допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да обуславят отмяната му на това основание, а още по-малко-обявяването му за нищожно. На заседанието от 41 членове на УС са присъствали 28, от които „за” процесното решение са гласували 16 членове, „против”-6 и 6 са се въздържали-чл.5.8, ал.3 от Устава на КИИП. По отношение на адресатите на акта – те не са поименно посочени и определени, но са определяеми, предвид което актът не следва да бъде определен като недействителен, т.е. нищожен.

С оглед служебно извършената от съда проверка за законосъобразност, съдът намира, че оспореният акт е постановен при съществени нарушения на процесуалноправните норми – административният орган не е изяснил служебно всички значими факти и обстоятелства, не е дал възможност на заинтересованите лица в това число и на жалбоподателя да участват в административното производство, не е обсъдил релевантните факти с тях като ги е лишил от възможността да излагат съображения и сочат доказателства в тяхна подкрепа /арг.чл.34 и сл. от АПК/. Това безспорно е повлияло на правилността на взетото от ответника решение.

Оспореният акт е издаден и в нарушение на приложимите материалноправни разпоредби. От данните по делото безпротиворечиво се установява, а и не се спори между страните, че през 2008 г. на жалбоподателя е била призната ПП по реда на ЗКАИИП при отчетено наличие на изискуемите предпоставки. Съгласно чл. 7 ЗКАИИП лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър" и с определен стаж като такива, притежават проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционно проектиране след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара. Според тази разпоредба, в съответствие с придобитата професионална квалификация и стаж вписаните в

регистъра на КИИП инженери били правоспособни да участват в изработване на елементите на техническата инфраструктура на проекти на подробни устройствени планове в обхват до един квартал в урбанизираните територии и площ до 3 ха – съответно в извънурбанизираните територии; в изработване на проекти за строежите от пета и шеста категория; в изработване на работни чертежи и детайли за строежи и планове от всички категории. Съдържанието на разпоредбата на чл.7 ЗКАИИП-,, лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "строителен инженер" или "инженер"- не подкрепя тезата на ответника за изискуемост на диплома от висше училище с програмна акредитация по специалност от регулираните професии-инженер в инвестиционното проектиране, в случая и не обуславя пълна липса на визираните в хипотезата на правна норма условия. С приетата на 01.05.2004 г. на Общо събрание на КИИП, на основание чл. 4.2 от Устава на камарата, Наредба № 2 за проектантската правоспособност на инженерите, регистрирани в КИИП, било поставено допълнително условие професионалната квалификация "инженер" и придобитата специалност да са от направленията, утвърдени в Класификатора на областите с висше образование и професионалните направления (ДВ, бр. 64/2002 г.) в областта "Технически науки".

Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 4 от ЗКАИИП, основания за отписване от регистъра на съответната камара са: постъпило искане на вписаното лице, наличие или настъпване на обстоятелство, пречатващо настъпването на условията по чл. 7 за предоставяне на проектантски услуги, лишаване от проектантска правоспособност, поставяне под запрещение или смърт на регистрирания.

Въз основа на извършени преценка и анализ на събраните по делото доказателства съдът приема, че към датата на издаденото решение жалбоподателят е отговарял на условията на чл. 7 от ЗКАИИП – притежавал е професионална квалификация "инженер" с оглед издадената му диплома от висше учебно заведение, което от своя страна към момента на издаване на дипломата е било с институционална акредитация по смисъла на чл. 77 от Закона за висшето образование. Не може да се приеме като утежняващо изменение на законовите изисквания за вписване в регистрите за проектантска правоспособност и влязлото в сила на 05.06.2010г. изменение на Наредба № 4 от 21 май 2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти /ДВ, бр. 96 от 2009 г./ в чл. 3 от която е предвидено проектите да съдържат и част "пожарна и аварийна безопасност", тъй като то не въвежда нови изисквания за придобиване на правоспособността .

От изложеното по-горе следва, че признатата проектантска правоспособност на жалбоподателя му е била призната с валиден, неоспорен по надлежния ред и поради това породил своето действие и правни последици административен акт. В това отношение несъстоятелен е доводът на процесуалния представител на ответника за нищожност на визирания акт. От друга страна, не е в правомощията на самия административен орган да прогласява нищожността на своите актове. Нищожността не може да бъде преценявана преюдициално и от съда. За пълнота следва да бъде отбелязано и че предвиденият от законодателя способ за отмяна на влязъл в сила порочен административен акт е по реда на производството по възобновяване като извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила административен акт, необжалван по съдебен ред, при наличие на някое от изрично и изчерпателно изброените в чл.99, т.1-т.7 АПК основания, и в сроковете по чл.102 АПК /които в случая са изтекли/. За него е неприложима хипотезата на чл.14, ал.4, т.2 ЗКАИИП,

която предвижда, че проектантът се отписва от регистъра на съответната камара при наличие или при настъпване на обстоятелство, което представлява пречка за изпълнение на условията по чл. 7 за предоставяне на проектантски услуги. Съдържанието и логиката на разпоредбата сочат на новооткрито или нововъзникнало фактическо обстоятелство, каквото в случая не е налице. С оглед на изложеното, обжалваният акт е издаден в нарушение на приложената от органа материалноправна разпоредба на чл.14, ал.4, т.2 ЗКАИИП._

Предвид изложените съображения, като е отписал жалбоподателя от регистрите за ПП, ответникът едностранно и неправомерно му е отнел валидно породени с влязъл в сила административен акт субективни материални права, поради което постановеният от него административен акт е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

С оглед на горе изложеното, обжалваното решение, като прието при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона, следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено за сумата общо в размер на 510 лева, от които 10 лева-заплатена държавна такса и 500 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение по т.4 от Протокол №70/25.06.2010г. на Управителния съвет на К. на инженерите в инвестиционното проектиране, с което „всички инженери, които са вписани до 04.12.2009г. в регистрите на КИИП за ПП и притежават удостоверения за „Пожарна безопасност”, се отписват от регистрите считано от 01.07.2010г.”, В ЧАСТТА по отношение на жалбоподателя С. Н. Д., като лице, вписано в регистъра на КИИП до 04.12.2009г.

ОСЪЖДА К. на инженерите в инвестиционното проектиране да заплати на С. Н. Д., [ЕГН] от [населено място], сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: